

**НОВ
БЪЛГАРСКИ
УНИВЕРСИТЕТ**

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

**ПЕРСПЕКТИВИТЕ НА БЪЛГАРИЯ ЗА
ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ КЪМ ЕВРОЗОНАТА -
ПРЕДИМСТВА И РИСКОВЕ**

Изготвил:

Проверил:

София, 2015

УВОД

Присъединяването към Европейския съюз (ЕС) отваря пътя за България за започване на подготовката за участие в еврозоната, като това е следващия етап на икономическата интеграция. След присъединяването на България в ЕС се поема ангажимент за приемане на еврото впоследствие и като следствие да се приеме обща парична политика, заедно с останалите страни от еврозоната. Въпреки това, в икономическата наука точният момент за приемане на еврото все още не е определен. Настоящата курсова работа е има за цел да разгледа перспективите (ползите и рисковете) на България в контекста на последиците от кризата за останалите страни в периферията на Еврозоната.

Критериите от Маастрихт включват фискални критерии отнасящи се до общия държавен дефицит и публичен дълг, както и парични критерии, свързани с ценовата стабилност, равнището на дългосрочните лихвени проценти и стабилност на валутния курс. Критериите за конвергенция на Маастрихт са не само формално изискване за участие на България в Еврозоната, но и основа за стабилна макроикономическа позиция, създаване на благоприятни условия за дългосрочен икономически растеж. По този начин съответствието с критериите отваря пътя към еврото и е от полза за растежа.

Едновременно с това обаче, за разлика от останалите кризи, някои страни успяха се да смекчат негативните ефекти на кризата върху производството с прилагане на антициклични фискални политики, които им съдействаха за поддържане на социалните разходи и повишаване на предпазните мрежи. Ефектите върху фискалния бюджет и разходите за потребителската кошница са в зависимост от тежестта на икономическия спад, правителствената политика и гъвкавостта на фискална политика за продължаване на разходите.

1. ОСОБЕНОСТИ НА КРИЗАТА.

Развиващите се страни (в т.ч. Гърция) обикновено имат склонност към проциклична фискална политика, намаляване на разходите в критични условия, докато за страните с високи доходи антицикличната фискална политика е последвана от нарастване на социалните разходи. Този последен елемент отразява автоматичните стабилизатори, които се влизат в сила, както и дискреционните разходи за стимулиране на икономическо възстановяване¹.

¹ Aghion, P and Marinescu, I. 2007: Cyclical budgetary policy and economic growth: What do we learn from OECD panel data? NBER Macroeconomics Annual 22: 251–278.; Talvi, E and Ve'gh, CA. 2000: Tax base variability and procyclical fiscal policy. NBER working paper series 7499, NBER: Cambridge, MA.; Perotti, R.